

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Avstrija in Rusija.

V evropskem časopisju mrgoli najraznovrstnejših vestij z Balkana, katere pričajo, da se tam doli nekaj kuje, kar utegne tangirati tudi našo državo. O teh balkanskih dogodbah in njih pomenu za Avstrijo čitamo v zaderskem „Narodnem Listu“ zanimiva izvajanja, katerih jedro naj podamo našim čitateljem v izvodu.

„Narodni List“ pravi, da nikdar ni verjel, da eksistira porazumljenje mej našo monarhijo in mej Rusijo glede balkanskega vprašanja, in da je še manj verjel poročilom, kako sta si Avstrija in Rusija razdelili interesni sferi na Balkanu. Popolnoma smo prepričani, da nobena, niti najmočnejša država ne more balkanskim narodom vsiliti svojega vpliva proti njih volji, ker bi bil tak upliv uzrok stalnim nemir in homatijam, kakor je to bil v Bolgarski za časa Stambulova in v Srbiji za časa Milana. Balkanski narodi bodo dali nase uplivati samo tisti državi, katera jim da jamstvo za njih narodno in politično samostalnost. V sedanjih razmerah more taka jamstva dati samo Rusija, a v sedem tega je razumljivo, da upliv Rusije na Balkanu stalno rase in da balkanski narodi z zaupanjem gledajo na Rusijo.

V istini ima Rusija več kakor vsaka druga država sredstev, da vzdrži in utrdi svoj upliv na balkanske narode. Ti narodi so večinoma pravoslavne vere in že ta okolnost sama obuja v njih simpatije za pravoslavno Rusijo, katero smatrajo za zaščitnico svoje vere. Druga, ruski vpliv pospešujoča okolnost, je ta, da je Rusija slovanska država, tretja pa ta, da smatrajo balkanski narodi Rusijo za vesilo, katera na Balkanu nima ekspanzivnih namer in se hoče zadovoljiti z moralnim uplivom na balkanske države.

Kaj se pa mora reči o avstro-ogerski monarhiji? Značaj te države je izključno nemško-madžarski in po tem je tudi urejena vsa njena notranja in zunanja politika. Kake simpatije uživajo Nemci in Madjari pri balkanskih narodih, je občno znano, kakor je tudi znano, kaka je usoda Slovanov v tej monarhiji. Ne verjamemo, da si more kdo želeti, da postane deležen te usode, in da se podredi politiki, katera Slovanom nikakor ni prijazna.

Mejnarodne razmere so take, da Rusija že radi njih ne more dopustiti, da bi se s pomočjo njenega upliva na balkanske države ojačil kdo drugi. Trozveza, ustanovljena v zaščito Nemčije, je povzročila dvozvezo. Ni treba, da je človek diplomat ali strateg, in vender lahko spozna, kako močna bi bila tista skupina, kateri bi se pridružil balkanske države in katere bi same lahko paralizovale silo jednega zaveznika. Pridobiti te države, pomeni, zagotoviti si močnega zaveznika za vsak slučaj. Ako je bila na Cetinju sklenjena formalna zveza mej Bolgarsko in mej Črno goro in ako jo je Rusija odobrila, je potem lahko umeti važnost sedanjega položaja.

Bo-li imela evropska diplomacija toliko moč, da nas obvaruje neprijetnih presenečenj? Bojimo se, da ne, kajti kretske vprašanje in špansko-ameriška vojna dokazujeta, da se nekatera vprašanja ne dajo drugače rešiti, kakor na bojišču. Avstro-Ogersko more rešiti samo slovanska politika. Od te politike pa smo še daleč in zato se bojimo, da se Avstrija po Napoleonovem izreku zakasni za 24 ur tudi v balkanskem vprašanju.

Strinjamo se popolnoma s temi izvajanja bratskega glasila zadrškega. Prej ali slej spoznajo tudi dunajski državniki, da sedanja avstro-ogerska politika na Balkanu ni prava, a bržčas spoznajo to šele tedaj, ko bo že prepozno.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Na shodu slovenskih visokošolcev govoril stud. jur. Konrad Vodušek.)

(Dalje.)

Ker smo tako maloštevilni narod, predbaciva se nam rado, da je nedostatek učnih močij očitviden in da ne razpolagamo s potrebnim profesor-skim kontingentom. Tudi obratna trditev, da je skrb za slovenske vseučiliške profesorje jedna mej zadnjimi, je napačna. Vendar mislim, da bi se dalo to vprašanje dejansko, in sicer dobro rešiti s tem, da bi slovenski vseučiliščniki dobivali potrebno podporo za nadaljno izobraževanje. Dandanes so velikošolci v obče veliki reveži, zavise večinoma od tujih, več ali manj skromnih podpor in so primorani, izbežati iz akademičnih tal takoj v prakso za kruhom, s katerim često že anticipativno računajo. Pri

takih okolščinah pač nikdo ne more zahtevati idealnih namenov, marveč le skrajno materialnega in realnega razpoloženja mej slovensko akademično mladino. Vrh tega si ne smemo prikriti razmer na nemških naših vseučiliščih. Vsi akademični senati nemških univerz se, kolikor le morejo, ogibljejo slovenskih privatnih docentov; in če postane Slovenec vendarle privatni docent, mora dolgo čakati na priznanje svojega znanstvenega delovanja, na izvanredno profesuro. Da pa nam duševnih močij v tako delovanje ne primankuje ni mej praktiki ni mej akademiki, to se lahko brž dokaže, ko se razdeli mej nje potrebna pripravljalna podpora.

Tako se nam torej ni bati pomanjkanja teh dveh faktorjev, ki sta neobhodno potrebna za vsako vseučilišče. Toda smotra naše univerze, — kateremu bi omenjena faktorja služila le kot sredstvo, — njenega glavnega namena nam ni iskati samo v tem, da si slovenski narod tem potem vzgoji potrebni akademično izobražen naraščaj, glavni smoter iskati nam je višje.

V naši državi, kakor tudi povsod drugodi, združuje vsako vseučilišče dvojega namen. Prvi in glavni smoter na vseučiliščih je znanost in veda, ki naj se prosto, brez vsakih pristranskih vplivov goji in razvije, ki naj slehernemu slušatelju razširi obzorje, in mu na ta način ustvari znanstveno, teoretično podlago stroki, na kateri on po vstopu v prakso deluje v izbranem poklicu in stroki. Pred vsem pa se mora veda in znanost sama ob sebi gojiti ne gledena učeče se slušatelje.

V tem oziru leži za naš slovenski narod glavni razlog vseučiliške zahteve, v tem oziru bode vseučilišče zora naše narodne sreče, začetek znanstvenega delovanja mej Slovenci. Vedno in vedno se nam očita, da smo kmetiski, neolikan narod brez vsake literature, brez lastnega znanstvenega jezika, brez lastne duševne moči. Že leta 1871. je dr. Glaser zavrnil dra. Costo, rekoč, da pri nas Slovencih jedino državna podpora omogočuje in pospešuje znanstveno in literarno gibanje, da se pa od druge strani, od drugih faktorjev ravno v tem oziru ne stori prav nič povoljnega in uspešnega.

LISTEK.

„Jadac“.

Spisal Saveljev.
(Dalje.)

Dà, povabil je bil Sava Bukić vse svoje upnike na imenitno noč. Izpraznili so kleti do zadnje kapljice, pobili tristo čaš in troje židov. A ko je posijalo solnce izza težkih gardin, dvignil se je Sava Bukić, upregel pred star koleselj polslepo kobilo ter se odpeljal z najlepšo ciganko, — bogve kam. Ljudje so govorili, da so ga videli na Jurjev dan, ko je igral sredi trga na harmoniko, njegova žena pa da je plesala pred njim s polnagimi psi. A zdi se mi, da je to bajka.

Naposled bi ne bilo nič čudnega, zakaj Sava Bukić je delal verze.

Zgodilo pa se je tiste dni, da se je peljala Lejla, žena Pere Josimovića, mimo zapuščene vile.

„Pera, čegav je ta grad?“

„Nikogar. Postavil ga je bil Sava Bukić, a delal je verze in zato so mu ga prodali.“

Lejla so se zalesketale oči in iztegnila je belo ročico.

„Kupi mi to vilo, oj Pera!“

„Bog váruj! Jaz nimam denarja, Lejla!“

„Kupi mi to vilo!“

„Podaril sem ti bil sinoči zlat pas, haljo iz bele svile in mandolino s srebrnimi strunami. Tristo dukatov!“

„Oj Pera!“

„Ni mogoče, Lejla! . . . Morda si želi tvoje srce težke zapestnice z dijamantom?“

„Imej jo sam, zapestnico, — a meni kupi vilo!“

„Ali svetlih uhanov z biseri iz Indije?“

„Kupi mi vilo, oj Pera!“

„Lejla, Bog je dal človeku samo dvoje rok in z obema sem ti sul bogastva pred noge . . .“

Lejla se je dvignila v vozu in prišla svojega moža za rame.

„Pera, — lomiva jadac zánjo, — a jaz ti dam najlepšo rožo iz svojega vrta.“

Pera je povzdignil obrvi, popraskal se pod nosom ter privolil.

„Vrag védi, — lomil sem ga bil že tisočkrat, a izgubil še nikdar ne . . . Treba je, da stvar pozabi . . .“

In Lejla je lomila s svojim možem „jadac“ za Bukićevo vilo. — — — — —

„Dovolite, gospoda velečenjena, da prekinem to svojo povest s kratko opomnjo . . . Kadar ste z umetniško dovršenostjo razkosavali piščanca, nalleteli ste na drobno kost doli pod goltancem, obstoječo iz dveh delov, ki sta zvezana mej sabo v topem kotu. Ta sama na sebi malenkostna in brezpomembna kost je velevažen faktor v naši resnični dogodbi in imenuje se „jadac“ . . .

Saša in Jaša sedita pri črni kavi. In Saša se domisli, izvleče jadac ter ga ponudi Jaši.

„Lomiva jadac!“

„Za novo suknjo!“

„Za dukat!“

„Za hišo!“

„Za ženo!“

Primeta ga vsak na drugem koncu in jadac se v sklepu prelomi . . . Ali sta ga lomila za dukat? Bodi pameten, Saša, in pazi, da ne vzameš najmanjše stvarice iz roke Jašine, predno zineš, da „znaš za jadac!“ . . . Če sta ga lomila za ženo, bodi pameten Jaša in pazi, da ne vzameš kave iz hinavske roke Sašine, zakaj v tistem hipu zakriči nad tabo z gromovitim glasom: „Jadac!“ — in Jaša tvoja žena je lepa! . . .

A Jaša je slepar . . . Govoril je z melanho-

Jaz bi pa odgovoril na taka predbacivanja s tem, da bi to trditev preobrnil, češ, da je vendar država in zopet država poklicana v to, da pomaga mladostnemu narodu k veselemu, živokrepnemu gibanju, ker so njegove lastne moči preslabe ali pa — recimo — oslabele v dolgotrajnem boju pri janičarskem poklicu za avstrijsko, to isto državo. Če si je država Avstrija ustvarila svoj temeljni zakon št. XIX in je s tem zajamčila ravnopravnost vsem narodom, kateri se spajajo v naše cesarstvo, onda nas ne sme poteptati v prahu potujčevanja, marveč nam more pomoči, ubraniti se tujim vplivom.

Svoj jezik imamo, jezik, ki šteje 80.000 besed; prave znanstvene literature še nimamo, pa si jo bomo ustvarili, brž ko se nam ustanovi prepotrebno središče duševnega znanstvenega delovanja. Na ta način se ne bomo samo politično in gospodarsko osamosvojili, marveč tudi znanstveno začeli hoditi svoja pote, ki nas bodo v kratkem času — upajmo — pripeljala do lepih ciljev.

Drugi namen vseučilišča pa so praktični interesi države, katere hočem sedaj razmotrivati z državnopravnega stališča. Država je takorekoč intendat na naših vseučiliščih, kjer skrbi za razvoj znanosti po jedni strani, kjer si po drugi strani vzgoji tudi svoje uradnike, ves svoj uradniški aparat.

Ako preračunamo sorazmerno nam pripadajoča mesta, vidimo, da nam je treba izpolniti 3410 mest. Duhovenstvo zahteva 1750 duševnih sil; pravnških mest je 850, medicinskih 350, filozofska mesta se številijo na 280, tehniška na 120, ostala akademiška na 60.

Na posamezne kronovine razdeljujejo se ta mesta tako, da odpade Kranjski 35%, Štajerski 28%, Primorski 25%, Koroški 10%, in na posebne potrebe, za unanje delovanje in osredajo upravo 2%.

Da bi bila vsa ta mesta brez prenehanja napolnjena, potrebujemo vsako leto 227 bogoslovcev, 186 juristov, 72 filozofov, skupaj 535 vseučiliščnikov na 3 fakultah našega vseučilišča, poleg tega 117 medicincev, 36 tehnikov, 18 ostalih akademikov, skupaj 171 visokošolcev, ki bi morali tudi po ustanovitvi ljubljanskih fakultet pohajati druga vseučilišča. Skupno števi o znaša 706.

Kakr smo poprej preračunali, zastajamo mi Slovenci brez Hrvatov za številom 535 skoro za celo stotino. Vendar je ravno zadnje ljudsko štetje pokazalo, da bi slovenski narod moral sorazmerno z drugimi šteti približno 961 visokošolcev, torej 265 več nego jih neobhodno potreba, in 450 več nego v istini znaša število slovenskih akademikov; saj v zadnjem desetletju ni doseglo ali pa ne visoko presegalo pol tisočaka. —

Ta primanjkljaj potrebnega visokošolstva pa se pokrje že v prihodnjem desetletju, za kar nam daje poročstvo ogromni vstop v srednje šole, vsako leto macžeča se število abiturientov in domače vseučilišča.

V tem oziru je država avstrijska naravnost primorana, da povspeši razvitek in narastek našega visokošolstva. To zahteva pedagoški poklic vsake, torej tudi naše države.

Vendar je splošno znana resnica, da ima naša država pri ustanovitvi vseučilišč — nasproti pravemu njihovu poklicu — vedno le praktične ozre-

ličnim obrazom in sanjavim pogledom o veseli politiki kralja Milana, mej tem pa je vzel kakor mehanično cigareto z mize.

„Izvoli, brate!“

In izvoli! je s poklonom in prostodušnim nasmehom.

„Jadac!“

Saša plane kvišku, zapleše po palcih, tleskne z roko po čelu in stresa s kuštravo glavo.

„Tepec! tepec! tepec!“ ...

Tako se godi tam doli na našem romantičnem slovanskem jugu.

Beg Kendrovič iz Carigrada je lomil jadac za svoj harem; tisti več r, ko je izgubil stavo, poslovil se je z mrzlim obrazom in suhimi očmi od svoje najljubše žene, šestnajstletne, belopolte Khadije, potem pa se je obesil pod stopnicami.

Duša Lejlina je plavala v razkošju, katerega ni razumela niti ona sama.

„Čemu bi se žalostila? — svet leži pred mano, da ga vzamem ... Moj obraz je bel in lep, kakor nekdanj in moje telo je vredno polne sreče ...“

(Dalje prih.)

Slovenske dežele pa so napram erarju pasivne.

Po uradnem proračunu, ki pa ni popolnoma ali pa celo jako malo zanesljiv, plačujemo Slovenci 20.060.000 gl. davka, na posameznika odpade torej 17 gl. 22 kr. Ta svota je za naše razmere zelo velika, ker nimamo industrije, sploh nobenega proizvodstva, ker razpolagamo z jako malim kapitalom, ker se trgovina neče ali pa ne more razvesti, ker nam poljedelstvo peša in nas vrhu tega pogosto in občutno oškodijo še elementarne nesreče.

Pri Nemcih in Čehih pride na pojedinca le 26 gl. 82 kr., torej razlika ni Bog vé kako velika. (Dalje prih.)

V Ljubljani, 25. avgusta.

Hrvati in nova carinska nagodba „Agrar-Tagblatt“ piše, da mora dobiti tudi Hrvatska nova carinska nagodbo z Ogersko, ako se sedanja nagodba mej Avstrijo in Ogersko poruši ter si priboré Madjari carinsko nezavisnost. Ako se skupnost carine mej deželami Avstrije in Ogerske preneha, potem so tudi Hrvatje nedvomno opravičeni na temelju § 70. nagodbe iz leta 1868. zahtevati jednako ločitev mej seboj in Ogersko. Ako se v slučaju ločitve Ogerske in Avstrije zapre pot v Avstrijo, potem so hrvatske dežele gospodarsko ruinirane, zato pa si morajo sami Hrvatje urediti svoje razmerje do Avstrije. Seveda pa želé Hrvatje, da ostane staro carinsko razmerje mej Avstrijo in Ogersko.

Srbija. „Neue Freie Presse“ je prinesla iz B-legagrada obširen dopis, ki izvira nedvomno iz peresa vladi prijaznih krogov. Dopisnik hvali plodovitost in pridnost sedanje skupščine, proslavlja energičnega in marljivega ministerskega predsednika, Vladana Gjorgjeviča, ki pa je napram poslanecem naravnost surov. Dopisnik napada radikale ter zagovarja reakcionarne nove zakone, češ, da so taki za Srbijo neizogibni. Poročevalec popisuje tudi veliko delavnost razkralja Milana, ki se kot vrhovni poveljnik srbske armade prav izorno počuti, ter slika 22letnega kralja Aleksandra kot resnega, izobraženega mladeniča in izvrstnega govornika. O notranjem položaju piše, da je ugodan. Mir in red se letos ni nikjer kalil. Tudi strankarski boji so se ublažili. Vsled energičnega postopanja notranjega ministra, Andonoviča, oblastij in žandarmerije izginjajo hajduške tolpe. Zunanji položaj pa ni prav ugoden. Dasi je razmerje do sosednje Bolgarije „korektno“, se vendar ne more imenovati odkritosrčno. V Srbiji vedo, da rujejo Bolgari v macedonskem vprašanju proti Srbom ter da so zbrali na meji čete proti Srbiji. A vse to hoče Srbija ignorirati, ker neče dati povoda novim konfliktom. Odnosaji do Turčije so boljši, vendar pa so napadi Anavtov in Turkov ter nemiri ob meji vzbudili mnogo nevolje. Tudi razmerje do Rusije ni prirčno. Novi ruski poslanik, Šadovski, kralja Milana — vsled instrukcij svoje vlade! — sploh ni posetil, kar vzbuja veliko jezo. Najboljše je razmerje do Avstrije, ki se izkaže pri vsaki priliki Srbom vslužna. Finance pa se bodo letos vsled dobre letine vsaj malo poboljšale.

Grško-turška zveza. Sultan je pri zadnji avdienci grškega ministerskega predsednika, Ral-lisa, dejal bajé deslovno: „Moja vroča želja je, da se utrdijo prijateljske razmere mej Grčijo in Turčijo. Že od nekdanj sta določena naroda za skupno delovanje. Zato pa so moji dedje grški narod vedno podpirali. Njihovemu vzgledu hočem slediti tudi jaz. Upam, da ste govorili s patrijarhom, ki Vam je gotovo povedal, da se ne more pritoževati, ter da spoštujem vedno njegove pravice. Vojne so provzročila obžalovanja vredna nesporazumljenja. Vendar sta položili tudi Avstrija in Nemčija po vojni temelj zvezi, ki je postala trajna. Nadejam se, da dosežem s svojim vedenjem in svojo prijaznostjo popolno spravo mej obema narodoma ter upam, da bodo naše moje besede pri Nj. Veličanstvu, kralju ugoden odmev.

Na Kreti še dolgo ne bo miru in reda. Samo vojaštvo zadržuje nove izbruhe velike nezadovoljnosti Krečanov. Zlasti mej Turki, katere so prepodili kristijani z njihovih posestev, vre že sila opasno. Načrt provizorične uprave nikakor ne ugaja, zlasti pa žali mohamedance, da smejo obdržati kristijani svoje orožje, mohamedance so ga pa pobrali. V notranjem delu otoka so postali kristijani bajé sila mogočni in brezobzirni, tako, da so sklenili admiral organizirati žandarmerijo 500 mož, ki bodo

pasili na te kraje. Skratka: bati se je novih ustanov in pobojev. Dokler bode vladal sedanji interregnum, ki ne zadovolji nikogar, in dokler ne bo imenovan spreten in veljaven guverner, bo Kreta vedno nemirna.

Usoda Filipin je še vedno nejasna. Sedaj se javlja, da se hočejo Zedinjene države polastiti samo Luzona, druge filipinske otoke pa pusté Špancev pod pogojem, da dajo poročstvo, da bodo ondi živeči Amerikanci uživali vso svobodo. Luzon z glavnim mestom Manilo ima blizo 4.000.000 ljudij ter obsega nad 100.000 km². Da bodo mogli ameriški zastopniki pri pogajanjih v Parizu tem energičnejše nastopati, so se lotili Amerikanci nemudoma rekonstrukcije brodovja admirala Sampsona. Tudi nekaj novih bojnih ladij so naročili.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. avgusta.

— (Katoliške laži) „Slovenec“ ne more preboleti uničujočega poraza, katerega so na vse-dijaškem shodu čakali farovski štipendisti, takomenovani katoliški dijaki. Maščeval se je s tem, da je na komers napodil nekaj krščansko-socijalnih delavcev, kateri so potem uganjali v družbi s katoliškimi dijaki razne škandale, in da je na njemu lastni podli način napadel gospo dr. Tavčarjevo. V št. 189. je pisal „Slovenec“: „Nič manj značilna za to gospodo (narodno dijaštvo) pa je tudi nesramna opazka, ki so jo slišali iz ust gospe dr. Tavčarjeve, ki je celo v pristni nemščini liberalne dijake tolažila: Es ist am bestem, wenn man die Arbeiter in Ruhe lässt wie wütende Hunde“, čemur je nek liberalen dijak pritrdil rekoč: „Sie sind noch ärger wie wütende Hunde.“ — Gospa dr. Tavčarjeva nas je pooblastila izjaviti, da je ta „Slovenčeva“ trditev popolnoma neresnična in od konca do kraja izmišljena. Izjavila bi bila to že prej, a bila je odsotna iz Ljubljane in je šele danes izvedela za „Slovenčev“ napad. Visokošolci so takoj naslednji dan po tem napadu poslali deputacijo k „Slovencu“ in zahtevali, naj uredništvo pove, katere liberalne dijake je gospa dr. Tavčarjeva tožila z očitanimi ji besedami, in kdo je tisti liberalni dijak, ki ji je pritrdil. Prvi dan jim dr. Žitnik ni hotel dati pojasnila, češ, da vé imena kanonik Kalan. Visokošolci so prišli drugi dan zopet in sedaj je dr. Žitnik po dolgem cincanju povedal, da je dotični dijak, proti kateremu je gospa dr. Tavčarjeva izrekla navedene besede, stud. iur. Konrad Vodušek. Ta je že v večerajšnji številki izjavil in s častno besedo potrdil, da on gospej dr. Tavčarjevi očitanih besed ni slišal, kakor jih ni slišal nihče tistih, ki so z gospo dr. Tavčarjevo sedeli pri isti mizi, in proglasil za nesramno laž, da bi bil on izgovoril v „Slovencu“ podtaknjene mu besede. Vzlic temu je lahko mogoče, da bosta Kalan in dr. Žitnik, — ta dva prava tiča, ki brez dvoma vodita napade na gospo dr. Tavčarjevo — dobila kacega pridnega učenca ki bo, če treba tudi s „častno“ besedo, potrdil „Slovenčeve“ laži, saj je bilo dovoljeno nekim „Slovenčevim“ somišljenikom, da so pridobili priče, ki so celo po krivem prisegle, da dokažejo nedolžnost svojih „gospodov“. A to je postranskega pomena. Glavno je, kar so slišale tiste dame in tisti gospodje, v katerih družbi je sedela gospa dr. Tavčarjeva. Ti bi bili morali slišati gospej dr. Tavčarjevi podtaknjene besede, ako bi jih bila izrekla, a nobeden iz te družbe jih ni slišal. A tudi ko bi ta družba ne mogla pričati, bi nihče, kdor pozna gospo dr. Tavčarjevo, ne verjel, da je izgovorila rečene besede, ker je znano, da gospa dr. Tavčarjeva v narodni družbi nikdar nemški ne govori. „Slovenec“ je s tem napadom zopet pomnožil število grdih lažij, katere že ima na svoji vesti, a kar je pri celi stvari najžalostnejše, kar kaže silno podivjanost in surovost naših katoličanov, je to, da so zdaj začeli napadati in sramotiti ženske. Na komersu se je katoliška zelenjad posebno odlikovala po svoji surovosti. „Daničari“, na čelu jim Jankovič in Brejc, so se vsedli za gospo dr. Tavčarjevo in jo skušali izzivati in žaliti. Kričali so „pereat Tavčar“ in „živio Schwegel“, a posebno grdo je zabavljaj neki Daničar, tisti, ki je šest let dobival podporo iz hiše dra. Tavčarja. Očividno je bil namen katoliških neotesancev, žaliti gospo dr. Tavčarjevo, a gospa je to počenjanje prezirala in še mirila dijake, ko so hoteli katoliško tolpo z vrta vreči ter s svojim prigovarjanjem preprečila, da ni prišlo do

rabuke. Katoliška stranka je lahko ponosna na tisto kopico dijakov, katere ima na svoji strani. Kavalirji so, ker znajo že zdaj ženske insultirati in obrekovati. Čestitamo tem katoliškim mladeničem! Krenili so na pravo pot in postanejo vredni nasledniki Kalana in Žitnika, katera znata vsako stvar spretno sukati in katera se pri vsaki priliki — tudi zdaj — sklicujeta drug na drugega tako dolgo, dokler na zadnje ne obvelja Žitnikova častna beseda!

— (Vsedijaški shod in okrajni glavar Gstettenhofer.) Udeležniki vsedijaškega shoda so napravili izlet v Kranj. Izlet je bil sijajen in rodoljubno kranjsko meščanstvo je izletnike sijajno sprejelo, vse pa se je čudilo, izvedši, da je okr. glavar Gstettenhofer prepovedal dijakom slovesni spreved z razvito zastavo. Gospod glavar je svoj ukaz utemeljil s tem, da se mu je izlet prepozno naznanil, in tudi pritožba na višje mesto ni ničesar pomagala. Nam je ta glavarjeva prepoved neumljiva, ker je Kranj čisto in izključno slovensko mesto, kjer se ni prav ničesar bati. Gstettenhoferjevo postopanje v tem slučaju pa ni jedino, kar nam je neumljivo, tudi še drugih rečij ne umejemo in zato bi bilo dobro, da se o njih izpregovori v deželnem zboru.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 14. do 20. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 16 (= 23.76‰) umrlih 21 (= 31.13‰), mej njimi je umrl za tifuzom 1, za jetiko 7, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi je bilo tujecev 5 (= 23.8‰), iz zavodov 8 (= 38‰). Za infekcijskimi boleznimi je obolela, in sicer za tifuzom 1 oseba.

— (Čitalnica Vič in Glince) ima svoj izredni občni zbor v nedeljo, dne 28. avgusta t. l., ob polu 2. uri popoldne.

— (Umrli) je v Kamnigoricu v visoki starosti 78 let veletržec v Trstu in posestnik, gospod ces. svetnik Anton Toman. Pokojnik je bil jako dobrodušni rok in si je pridobil zlasti za svoj rojstni velikih zaslug. Toman je bil sin siromašnih kmetov, a si je s svojo marljivostjo in delavnostjo pridobil veliko premoženje. Bodi mu zemlja lahka!

— (Idrijski visokošolci) prirede dne 3. sept. koncert s plesom v korist podpornih društev za slovenske visokošolce na Dunaju in v Gradcu. Obljubili ste prijazno sodelovanje tudi gospici Anica Lapajne in Ant. Janočua. Natančnejši vzpored se objavi pozneje. Prijatelji visokošolcev, posebno gg. visokošolci sami vabijo se uljudno k obilni udeležbi.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kropo Kamnogorico-Dobravo) prredi veselico v nedeljo, dne 28. avgusta t. l., v Podnartu. Vzpored: 1. Pozdrav. 2. Srečkanje. 3. Prosta zabava. Mej posameznimi točkami poje kroparski moški zbor pod vodstvom J. Zupana. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. Ker se veselica vrši v prid prokuristne družbe sv. Cirila in Metoda, se preplačila hvaležno vsprejemajo. Odbor vabi k obilni udeležbi.

— (Talijo za rešitev življenja) v znesku 26 gld. 25 kr. je deželna vlada priznala Antonu Braniselu v Cerknici, kateri je dne 27. junija t. l. z nevarnostjo za lastno življenje rešil iz vode Marijelo Lovko iz Cerknice.

— (Štajerska odvetniška zbornica.) Na shodu slovenskih odvetnikov in notarjev je naznanil dr. Srnec, da se slovenski odvetniki na Sp. Štajerskem vložili prošnjo na vlado, naj ustanovi za celjsko in mariborsko okrožje posebno odvetniško zbornico. Nemški odvetniki na Sp. Štajerskem, katere še vedno redi slovenski kmet, dasi so njegovi najsrditeljsi sovražniki, so seveda hitro skovali protipeticijo. Pravosodno ministerstvo je obe peticiji odstopilo štajerski odvetniški zbornici, da izreče o njih svoje mnenje. To se zgodi na izrednem občnem zboru, kateri je sklican na nedeljo dne 28. t. m. O tem ni dvoma, da se izreče zbornica proti peticiji slovenskih odvetnikov in isto tako ni dvoma, da bodo morali slovenski odvetniki na Štajerskem vzlic temu tudi v prihodnje delovati z vsemi silami in s podvojeno energijo na zmago svoje pravične zahteve. Oglasili so se o pravem času, odnehati pa ne smejo za nobeno ceno.

— (Občinske volitve v Gradcu.) Piše se nam iz Gradca: Tekom prihodnjega meseca se bodo vršile volitve v občinski svet. Nemški nacionalci delajo že sedaj na vse kriplje in že sedaj je brez dvoma, da bo ta prusofilski stranka sijajno zmaga. Ustanovila se je sicer tu nekaka avstrijska stranka, začela se je tudi nekoliko gibati, a to gibanje je hitro ponehalo. Faktični gospodarji v mestu so nemški nacionalci in njih zmaga je toliko sigurnejša, ker so pridobili na svojo stran Feichtingerjevo krščansko-socialno skupino in socialne demokrate. Občinske volitve pokažejo, da je avstrijska ideja v Gradcu popolnoma izgubila za-

slombo v prebivalstvu, a kriv je tega v prvi vrsti vladni sistem, ki se praktikuje na Štajerskem.

— (Po Čehovini slavnosti.) Primorski listi se bavijo jako obširno s slavnostjo odkritja Čehovinevega spomenika, kateri so razni odkritni krogi s pomočjo načelnika goriških veteranov, Jakobija nadeli popolnoma nemško lice. Tudi mi smo dobili prav zanimive podatke o tej slavnosti, podatke, kateri pričajo, da so aranžerji nalašč odpravili od slavnosti slovenski živelj. Sedaj pa so listi spravili v javnost še druge stvari. Tako poročajo, da na slavnost ni bil vabljen g. Janko Leban, čigar nemška knjižica o Čehovinu je tega slovenskega junaka otela pozabi in čigar slovenska knjižica je mej slovenskimi rojaki oživila spomin na Čehovina. Dani g. Janko Leban spisal teh knjižic, za katere je z velikim trudom nabral gradivo, bi gosp. Jakobini nikdar ne bil prišel na misel, zavzeti se za stvar. Gosp. Jakobini pa je hotel vso zaslugo imeti zase in za o je od slavnosti odpravil vse tiste, ki imajo za Čehovina tudi kaj zasluga. Najlepše pa je, da so orožniki na slavnosti zaplenili vse izvode Lebanove knjižice, pisane v avstrijsko-patriotičnem duhu in tudi nalašč za to slavnost narejene, jako elegantne razglednice. To najbolje svedoči, kako sovražno so postopali gospodje, ki so se polastili vodstva slavnosti, proti vsemu kar je slovenskega.

— (Pomanjkanje vode v Trstu.) V sled dolgotrajne vročine je zavlada v Trstu in v njega okolici silna suša, tako da je mestu začelo primanjkovati pitne vode. Zlasti hudo čutijo to v starem mestu, a tudi v tistih hišah, kjer je vpeljan vodovod, morajo v višjih nadstropjih žejo trpeti. Uradni list tržaško naznanja, da bo magistrat — po toči zvonil. Ko bi bil tržaški magistrat kaj vreden, in bi mu ne bil v mislih vedno samo irredentizem, bi bil Trst že davno preskrbljen z dobro pitno vodo.

— („Slovansky přehled“) bo naslov listu, kateri začne izhajati v Pragi s 1. oktobrom. List bode izhajal vsak mesec jedenkrat in bo poročal o sodobnem političnem, narodnem, literarnem, umetniškem in znanstvenem gibanju mej slovanskimi narodi. Uradnik listu bo ugledni češki pisatelj g. Adolf Černý.

— (Razpisane službe) Mesto nadučitelja na dvorazrednici v Litiji z normalnimi dohodki in prosim stanovanjem. Prošnje do dne 10. sept. okr. šol. svetu v Litiji. — Na ljudski šoli v Fari-Vasi, ki se razširi na dvorazrednico mesto učitelja in voditelja z letno plačo 500 gld. in funke. priklado letnih 30 gld. Prošnje do dne 20. septembra okr. šol. svetu v Kočevju. — Pri okr. sodišču v Senožecah mesto sodnega sluga z letno plačo 350 gld., 25% aktivitetno priklado in uradno obleko ter pravico do zvišanja v plačo 300 gld. Prošnje do dne 22. septembra predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani.

* (Gledališki ravnatelj pobegnil.) Tudi Slovencem znani igralec Stojković je prišel s svojo družbo v Slatino ter naznanil lepo število predstav. Ko se je nabralo nekaj abonementa, je Stojković pobegnil brez sledu z vsem denarjem, pustivši svoje kolege v največji zadregi.

* (Povožen medved.) 21. t. m. nalezl je mešani vlak, ki vozi mej Moravico in Zagrebom, mej postajama Gomirje in Ogulin, blizu predora Tičevo na velikega medveda, ki se ni hotel umakniti. Vlak ga je zato povozil ter ga strašno razmesaril. Žival je tehtala 218 kg.

* (Dramatičen samomor.) V Oes-Budvaru, v znani elegantni beznici v Budimpešti, kjer je vse na prodaj, je stopila pred tremi dnevi 17letna kassirka Irena Hargas na estrado, kjer je ravno igrala honvedska godba, ter se vpricho mnogoštevilnega občinstva ustrelila v prsa.

* (Zločinski hipnotizer) V Karlsruhe se je pripetil nenavaden, zločinski škandal. Zaprlji so hipnotizerja Ernsta, imenovanega Majevski, ker ga dolže, da je hipnotiziral več gospej in gospic v zločinske svrhe. Veliko število prič obeh spolov je bilo že zaslišanih, toda sodišče še ni na jasnem, ali ni bil Ernst, znan slepar, le sredstvo raznih dam in gospodov, ki hočejo svojo krivdo zvrniti na hipnotizerja, dasi jim je bil samo pomagač.

* (Roman o Ani Simon) bode napisal angleški pisatelj Lempe. V to svrhu ga je poslal njegov založnik na Bolgarsko, da nabere na licu mesta podatkov za svoj roman. Posetiti hoče vse kraje, koder je hodila pevka Simon s kapetanom Bojčevim, ogledati si hoče tudi most, odkoder jo je vrzel v vodo ter kaznilnično dvorišče, kjer so obesili Bojčeva, knezovega adjutanta.

* (Nagrada za največjo „zakonsko srečo.“) V nekem malem mestu blizu Londona je zapustil neki samec veliko ustanovo, katere obresti se dajo vsako peto leto „najsrečnejšima zakoncema“. Letos se je oglasilo izmeje 800 kar 45 zakonov parov, a komisija je že prvi dan črtala 25 parov, ki so se pretepali in prepirali. Končno sta ostala le dva para. Po dolgih preiskavah pa je komisija dognala, da je bila v jednem zakonu žena parkrat ljubosumna, in ostal je le še eden zakonski par. Temu so prisodili ustanovo. Ko so z veliko slovesnostjo izročili ženi ustanovo, je globoko vzdihnila: „Vendar — vendar jedenkrat pravična nagrada za 20letno tiho trpljenje!“ Moža je ta izdajalski vzdih tako razbesnel, da je hotel ženo takoj udariti, kar so pa še zabranili.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Davorin Lesjak, učitelj v Rušah 19 kron 40 vinarjev, in sicer iz nabiralnika pri g. Muleta (25 gld.) ostalo (75 gld.) — tako piše g. L. — pa je nabral g. pošiljatelj pri primiciji č. g. Romana Škrbsa na Smolniku dne 18/8. — Na Vrhniki zbrani slovenski rodoljubi in in dijaki v spomin na rajnega rodoljuba g. Fr. Kotnika po abiturijentu g. Jaku 11 kron. — G. Ferdo Špilar v Št. Petru na Notranjskem 8 kron 48 vin. iz nabiralnika gostilne g. Ivana Špiljarja. — G. Evgenija Vavken v Cerkljah 7 kron, kot prebitek prodanih razglednic na novi maši č. g. Iv. Petriča. — G. J. C. Demšar v Železnikih 5 kron 22 v. nabrane na cesarjev rojstveni dan v gostilni g. Župana v Železnikih. — Skupaj 51 kron 10 vin. — Živelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. J. C. Demšar v Železnikih 5 kron 22 vin., nabrane na cesarjev rojstveni dan v gostilni gospoda župana v Železnikih. — Živelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih posnemovalci!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 25. avgusta. Tukajšnjim listom se poroča, da je ministerski predsednik grof Thun izjavil v Pešti, da na noben način ne prekličje jezikovnih naredb.

Praga 25. avgusta. „Politik“ prijavlja na uvodnem mestu dopis, čigar pisatelj priporoča mladočeski stranki, naj v slučaju, ako bi bila potisnjena v opozicijo, takoj sproži zahtevo po splošni in jednaki volilni pravici, da si pridobi podporo delavnih socialnih demokratov.

Lvov 25. avgusta. Deputacija poljskih poslancev, na čelu jej podžupan Lvovski, je bila pri namestniku in prosila, naj se razveljavi nagla sodba, kar pa je namestnik odklonil.

Budimpešta 25. avgusta. Posvetovanja avstrijskih in ogerskih ministrov o nagodbi so trajala danes od 11. ure popoldne do 1. ure popoldne in se bodo popoldne še nadaljevala. Sodi se, da bodo avstrijski ministri mogli že jutri odpotovati iz Pešte.

Budimpešta 25. avgusta. „Pesti Hir-lap“ poroča, da so se pogajanja mej avstrijsko in ogersko vlado začela s tem, da je ogerska vlada predložila svoj načrt nagodbe in izjavila, da svojega stališča ne more zapustiti. Avstrijska vlada je uvidela, da ogerske vlade ne pridobi, če se ne postavi na drugo stališče in je vsled tega ogerske predloge akceptirala za podlago nadaljnjih posvetovanj, zajedno pa izjavila, da avstrijski parlament ogerskega načrta gotovo ne sprejme in da so zlasti ogerske zahteve glede užitnine avstrijskim interesom škodljive, vsled česar si pridržijo pravico, o teh in o drugih ogerskih zahtevah izreči svoje mnenje pri specialni debati, pri kateri so se potem pretresala zgolj finančna in gospodarska vprašanja. Čim bodo dogovori končani, se predlože vsi sklepi cesarju kot skupna predloga obeh vlad. — Neki drugi madjarski list javlja, da je Banffy odnehal od svoje zahteve, naj se nova nagodba uveljavi samo do l. 1903 ter se udal Thunovi zahtevi, naj se nagodba uveljavi za devet let.

Madrid 25. avgusta. Parlament je sklican na dan 5. septembra.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Da bi se pa ta upliv čimpreje pokazal, potrebuje ta zavod deloma razumnega pospeševanja naših gospodarskih krogov s tem da za to namenjeno mladino na to opozarjajo in da darujejo vzorne zbirke za izvoz sposobnih izdelkov, deloma potrebuje materialne podpore obstoječih gospodarskih korporacij v obliki letnih donoskov in podobne ustanove posameznim obiskovalcem.

Z ozirom na zadnje opozarjam na to, da bode letna potrebščina zavoda znašala okoli 43000 gld. od katerih se bode 20.000 gld. z dovoljenjem državne podpore pokrilo.

Ker izvozna akademija c. kr. avstr. trgov. muzeja začne svoj pouk dne 1. oktobra t. l., vabim čestito zbornico, da se krepko potegne za to-li zaželjeno pospešitev podjetja in se v ta namen nadalje domeni s trgovinskimi muzejem.

(Dalje prib.)

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in obratitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gl. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, raznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošlje naravnost. 1 (5-12)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
24.	9. zvečer	736,9	20,4	sr. svzh.	del. obl.	
25.	7. zjutraj	737,0	16,5	sl. jug	skoro obl.	4,5
	2. popol.	736,3	22,3	sr. jug	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 20,4°, sa 25' nad normalom. — Po noči bliskanje, proti jutru dež.

Dunajska borza

dné 25. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		50	
Avstrijska zlata renta	121		45	
Avstrijska kronska renta 4%	101		25	
Ogerska zlata renta 4%	120		65	
Ogerska kronska renta 4%	98		55	
Avstro-ogerske bančne delnice	910			
Kreditne delnice	360		25	
London vista	120		05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		82 ¹ / ₂	
20 mark	11		75	
20 frankov	9		53	
Italijanski bankovci	44		30	
C. kr. cekini	5		64	

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prišli od blizu in daleč k pogrebu našega preljubega brata, oziroma strijca, gospoda

Mateja Skerbinca

postajenačelnika v p.

izražamo svojo iskreno zahvalo. Najtoplejšo zahvalo izrekamo tudi za častno spremstvo na pokopališče pri Devici Mariji v Polji: Prečastiti duhovščini in gg. pevcom pod vodstvom gospoda nadučitelja Frana Kavčiča za girljivo nagrobno petje.

Višnja gora, dné 24. avgusta 1898.

(1296)

Žalujoča rodbina Skerbinca.

Priden deček

ki vstopi letos v II. razred realke, se vzprejme v dobri družini v stanovanje in hrano. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1292-1)

Odda se s 1. oktobrom t. l.

gostilna

v najem ali na račun v Mengšu z vsvo gostilniško opravilo. Gostilna je dobro obiskana in na lepem prostoru, ima vrtni salon in kegljišče. Pogoji so jako ugodni. Več se izve pri lastniku Jožetu Frančiču v Mengšu. (1251-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leac - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Ausseca, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 5. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-42)

Izurjen v pisarniškem poslu, z lepo in hitro pisavo, želim takoj pri odvetniku ali notarju v Ljubljani v službo stopiti. Spričevala ugodna. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“. (1295-1)

Trgovski pomočnik

vešč v manufakturni in špecerijaki trgovini, vzprejme se takoj. — Ponudbe na konsumno društvo v Radečah pri Zidanem mostu. (1283-2)

Išče se za tukajšnjo trgovino z deželniimi pridelki v vseh pisarničnih delih izurjen

komptoirist

s takojšnjim vstopom. Znanje slovenskega, nemškega in italijanskega jezika neobhodno potrebno. Ponudbe pod „A. 100“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1270-3)

Službe išče

32 let star, neozujen, zanesljiv pismonoša, zm. žen slovenskega in nemškega jezika. Služboval je že več let pri poštah uradih. Dobra spričevala ima na razpolago. — Ponudbe prosil pod naslovom: „Pismonoša na Rakeku“. (1277-2)

Išče se za 2 osebi

mirno stanovanje

obstoječe iz 2 sob (vsaka s svojim vhodom) in potrebnih pritikin, čisto in — najraje — separirano.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1291-1)

Išče se za nadškofijsko kuhinjo v Zagrebu (1289-1)

kuhar ali pa kuharica

dobro izurjena v finem kuhanju. Potrebno je tudi znanje hrvat-kega ali saj slovenskega jezika. — Natančneje pojasnila gledé te službe daje: „Upraviteljstvo nadbiskupskog dvora v Zagrebu“. (1275-2)

Št. 27.898.

Stanovanje v najem!

V novozgrajenem poslopju meščanske bolnice, Špitalske ulice v Ljubljani, je jedno, v II. nadstropju lež-če, iz 5 sob in postranskimi prostori obstoječe stanovanje od 1. novembra letos oddati.

Pojasnila o tem daje podpisani magistrat o uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 16. avgusta 1898.

Razglas.

Pri županstvu mestne občine Črnomelj oddati je s 1. oktobrom t. l.

služba občinskega tajnika

z letno plačo 400 gl.

Zahteva se znanje slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, ter izvežbanost v občinskem uradovanju. Prošnje s spričevali o dosedanem službovanju in navedenosti vložiti je do 10. septembra t. l. pri podpisnem županstvu.

Prosilci s kavicjo imajo predstvo. (1261-2)

Županstvo mestne občine Črnomelj

dné 12. avgusta 1898.

Razglas.

Na dan pred Malo gospojnico ali Malo mašo in v soboto pred belo nedeljo bo vsako leto v Zagracu blizu Žužemberka

semenj za živino, kramarsko blago itd.

To sta stara semnja, ki se bosta obnovila. Ker leži Zagradec ob cesti in blizu železniške postaje Zatičina, pričakuje se mnogo živine, kramarskega blaga, a tudi mnogo kupcev.

Prvi semenj bo torej letos prihodnji mesec in to 7. dné septembra.

Županstvo občine Zagradec

dné 23. avgusta 1898.

(1291-1)

Župan: Jože Papež.

Naznanilo.

Dajem si čast, uljudno naznanjati, da sem otvoril svojo

notarsko pisarno

v Ljubljani, Križevniške ulice št. 8, I. nadstr.

(bivša pisarna rajn. notarja dra Jerneja Suppanz a).

Z odličnim spoštovanjem

Victor Schönwetter

(1293-1)

c. kr. notar.

Med. univ. dr. (1271-2)

IVAN GEIGER

okrožni zdravnik v Krškem

uljudno naznanja, da ordinuje vsak dan, izvemši nedelje in praznike popoldne, od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—4. ure popoldne.